

Опростила сам ову увреду

Сви ми некада доживимо неправду или увреду која нас заболи. Некада су то речи које нисмо очекивали, поступци који нас повреде од неког од кога то не заслужујемо. Недавно ми се догодило нешто слично.

Моја другарица и ја смо се посвађале око ситнице, али та ситница је заправо постала много већи проблем него што сам очекивала. Рекла ми је нешто што ме је стварно повредило. Оно што ме још више заболело било је њено понашање након тога. Наредних дана је почела да ме игнорише. У школи је причала са другим девојчицама, док сам ја била потпуно искључена из тих разговора. Осим тога, изгледало је као да ме није ни приметила. То ме још више повредило јер нисам могла да верујем да се то дешава. У почетку нисам разумела шта се тачно догодило. Зашто је почела да се понаша тако према мени? Мислим да нисам заслужила такво понашање, јер нисам урадила ништа лоше. Била сам збуњена и љута. Никада раније није реаговала овако, па нисам знала шта да мислим. Почела сам да се питам да ли сам ја нешто погрешно урадила, да ли је можда она схватила нешто што нисам намеравала. Прво сам се љутила, али онда сам схватила да та љутња само мене оптерећује. Почела сам да се осећам лоше, чак и када долазим у школу. Све ми је постајало још теже јер нисам знала како да јој приђем и кажем како се осећам. Неколико пута сам покушала да затражим да разговарамо о томе, али била сам обузета страхом да би ме још више повредила. Страховала сам да нећу моћи да поправим ствари и да ће ово утицати на наше пријатељство. Ипак, након неколико дана, скупила сам храброст и одлучила да јој приђем. Пришла сам јој и питала да ли је све у реду, да ли постоји нешто што јој смета. Испричала сам јој како се осећам и да је њено понашање према мени стварно повредило моје емоције. Након што смо причале, она је признала да јој је било жао што је реаговала на тај начин. Рекла је да није желела да ме повреди, али да је била повређена нечим што сам рекла, и то је променило њено понашање према мени. Било ми је драго што је признала своје грешке, а и сама сам схватила да је можда и она била под стресом и да није имала лоше намере. Када смо се помириле, видеела сам да је и њој било жао. Сигурна сам да је схватила да је погрешила што се понашала тако према мени, и да није требало да ме искључује. На крају, нисам јој замерила. Нисам опростила, али сам разумела.

Опростити не значи заборавити, већ разумети да сви грешимо. Научила сам да је важно разговарати и разјаснити несугласице, јер само тако можемо избећи неспоразуме. Ова ситуација ме је научила колико је важно бити стрпљив.

